

Коло

198. Бог се драги на Србе разљути
199. за њихова смртна сагрешења.
200. Наши цари закон погазише,
201. почеше се крвнички гонити,
202. један другом вадит очи живе;
203. забацише владу и државу,
204. за правило лудост изабраше.
205. Невјерне им слуге постадоше
206. и царском се крвљу окупаше.
207. Великаши, проклете им душе,
208. на комате раздробиле царство,
209. српске силе грдно сатријеше;
210. великаши, траг им се утро,
211. распре сјеме посијаше грко,
212. те с њим племе српско отроваше;
213. великаши, грдне кукавице,
214. постадоше рода издајице.
215. О проклета косовска вечеро,
216. куд та срећа да грдне главаре
217. све потрова и траг им утрије;
218. сам да Милош оста на сриједи
219. са његова оба побратима,
220. те би Србин данас Србом био!
221. Бранковићу, погано кољено,
222. тако ли се служи отачаству,
223. тако ли се цијени поштење?
224. О Милоше, ко ти не завиди?
225. Ти си жртва благородног чувства,
226. воинствени гениј свемогући,
227. гром стравични те круне раздраба!
228. Величаство витешке ти душе
229. надмашује бесмртне подвиге
230. дивне Спарте и великог Рима;
231. сва витештва њина блистателна
232. твоја горда мишца помрачује.
233. Шта Леонид оће и Сцевола
234. кад Обилић стане на поприште?
235. Ова мишца једнијем ударом
236. престол сруши а тартар уздрма.
237. Паде Милош, чудо витезовах,
238. жртвом на трон бича свијетскога.
239. Гордо лежи велики војвода
240. под кључевма крви благородне,
241. ка малопред што гордо иђаше,
242. страсном мишљу прсих надутијех,
243. кроз дивјачне тмуше азијатске,
244. гутајућ их ватреним очима;
245. ка малопред што гордо иђаше
246. к светом гробу бесмртног живота,
247. презирући људско ништавило
248. и плетење безумне скупштине.
249. Бог се драги на Србе разљути:
250. седмоглава изиде аждаја
251. и сатрије Српство свеколико,
252. клеветнике грдне и клевету.
253. На развале царства јуначкога
254. засја света Милошева правда,
255. окружи се слава вјековјечно
256. Милошева оба побратима
257. и лијепе ките Југовићах.
258. Српској капи свуд име погибе.
259. Постадоше лафи ратарима,
260. истурчи се плахи и лакоми -
261. млијeko их српско разгубало!
262. Што утече испод сабље турске,
263. што на вјеру праву не похули,
264. што се не хће у ланце везати,
265. то се збјежа у ове планине
266. да гинемо и крв проливамо,
267. да јуначки аманет чувамо,
268. дивно име и свету слободу.
269. Све су наше главе изабране!
270. Момци дивни, исто ка звијезде;
271. што су досад ове горе дале,
272. сви падали у крваве борбе,
273. пали за чест, име и слободу.
274. И наше су утирали сузе
275. вјешти звуци дивнијех гусалах.
276. Просте наше жртве свеколике
277. кад је наша тврда постојбина
278. силе турске несита гробница.
279. Што је ово ево неко доба
280. те су наше горе умучале,
281. не разлежу ратнијем клицима?
282. Почину ни рђа на оружје,
283. остаде ни земља без главарах.
284. Некршћу се форе усмрђеше...
285. Уједно су овце и курјаци,
286. здружио се Турчин с Црногорцем,
287. оца риче на равном Цетињу!
288. Смрад ухвати лафа у кљусама,
289. затрије се име црногорско,
290. не остаде крста од три прста!